

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 558

гр. София, 16.01.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в закрито заседание на 16.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилска

като разглежда дело номер **4788** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 8, ал. 3 от Закона за запасите от нефт и нефтопродукти (ЗЗНН) във връзка с чл. 166 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалбата на „КОНТИНВЕСТ“ООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя В. С. Ц. чрез пълномощник адв. С. С. против Разпореждане за създаване на запаси за извънредни ситуации №Р-12-133/26.04.2023 г., издадено от Вр.И.Д председателя на Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“.

При извършена служебна проверка настоящият съдебен състав констатира, че Административен съд - Варна е отправил преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз съгласно чл. 267, § 1, б. „б“ от Договора за функционирането на Европейския съюз във връзка с тълкуването на Директива на Съвета 2009/119/ЕО от 14.09.2009 г. за налагане на задължение на държавите членки да поддържат минимални запаси от суров нефт и/или нефтопродукти (включително съображение 33 от преамбюла, чл. 1, чл. 2, букви „и“ и „й“, чл. 3 и чл. 8 от същата), която е относима към спора и е от съществено значение за решаването му. Формулираните въпроси са следните:

1. Като се има предвид целта на Директива на Съвета 2009/119/ЕО от 14.09.2009 г. за налагане на задължение на държавите-членки да поддържат минимални запаси от суров нефт и/или нефтопродукти, както и чл. 2, буква „г“ от Регламент /ЕО/ № 1099/2008 г. на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 г. относно статистиката за енергийния сектор, както и с оглед принципа на пропорционалност по чл. 52, § 1, във връзка с чл. 17 от Хартата на основните права на ЕС, следва ли съображение 33 от преамбюла, чл. 1, чл. 3, чл. 8 и чл. 2, букви „и“ и „й“ от Директивата да се тълкуват в смисъл, че не допускат национално законодателство като разглежданото в главното производство, което определя лицата, осъществили вътрешнообщностни пристигания на нефтен кокс по т. 3.4.23 от приложение А към

Регламент /ЕО/ № 1099/2008 г. за производствени цели, като задължени лица за създаването на запаси за извънредни ситуации?

2. Следва ли съображение 33 от преамбюла, чл. 1, чл. 3, чл. 8 и чл. 2 букви „и“ и „й“ от Директивата да се тълкуват в смисъл, че не допускат национално законодателство като разглежданото в главното производство, което ограничава видовете продукти, с които следва да бъдат създадени и поддържани запаси за извънредни ситуации, само до част от видовете продукти по чл. 2, буква „и“ от Директивата във връзка с глава 3.4 от приложение А към Регламент /ЕО/ № 1099/2008 г.?

3. Следва ли съображение 33 от преамбюла, чл. 1, чл. 3, чл. 8 и чл. 2 букви „и“ и „й“ от Директивата да се тълкуват в смисъл, че не допускат национално законодателство като разглежданото в главното производство, което предвижда, че извършването на вътрешнообщностни пристигания, респективно внос, на един вид продукт по чл. 2, б. „и“ от Директивата във връзка с глава 3.4 от приложение А към Регламент /ЕО/ № 1099/2008 г. от дадено лице поражда задължение за него да създаде и поддържа запаси за извънредни ситуации от друг различен вид продукт?

4. Следва ли съображение 33 от преамбюла, чл. 1, чл. 3, чл. 8 и чл. 2 букви „и“ и „й“ от Директивата да се тълкуват в смисъл, че не допускат национално законодателство като разглежданото в главното производство, което налага на дадено лице задължение да създаде и поддържа запас с продукт, който не използва и не е свързан с икономическата дейност на това лице, което задължение освен това е и със значима финансова тежест за лицето /водеща практически до невъзможност за изпълнение/, тъй като лицето не притежава такъв продукт и не е негов вносител и/или съхранител?

5. Ако отговорът по някой от въпросите е отрицателен, като се има предвид целта на Директива на Съвета 2009/119/ЕО от 14.09.2009 г. за налагане на задължение на държавите-членки да поддържат минимални запаси от суров нефт и/или нефтопродукти, както и с оглед принципа на пропорционалност по чл. 52, § 1, във връзка с чл. 17 от Хартата за основните права на ЕС, следва ли съображение 33 от преамбюла, чл. 1, чл. 3, чл. 8 и чл. 2, „и“ и „й“ от Директивата да се тълкуват в смисъл, че на вносител на даден вид продукт може да бъде наложено задължение за създаване и поддържане на запаси за извънредни ситуации само от същия вид продукт, с който е осъществил вноса?

Преюдициалното запитване е по адм. дело № 1181/2021 г. по описа на Административен съд - Варна. По адм. дело № 1257/2021 г. По описа на Административен съд - Варна също е отправено преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз на същото основание и със същите въпроси. По първото преюдициално запитване е образувано дело № С-428/2022 г., а по преюдициалното запитване по адм. дело 1257/2021 г. е образувано дело № С-395/2022 г. Двете дела са обединени под един номер, а именно: № С-395/2022 г.

Настоящият съдебен състав намира, че отговорите на поставените въпроси по преюдициалното запитване са от съществено значение за правилното решаване на настоящия спор, доколкото „Континвест“ООД, като вносител на „лек течен парафин“, съгласно приложените митнически декларации, фактури и сертификати, с оспореното разпореждане за създаване на запаси за извънредни ситуации №Р-12-133/26.04.2023 г., издадено от Вр.И.Д председателя на Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ е задължено да поддържа нива на запаси за извънредни

ситуации за периода от 01.07.2021 г. до 30.06.2022 г. от нефтопродукта „котелни горива“. Формулираните въпроси в отправеното преюдициално запитване касаят пряко решаването на настоящия правен спор, поради което на основание чл. 229, ал. 1, т. 4 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК производството по настоящото дело трябва да бъде спряно до постановяване на решение по образуваното пред Съда на Европейския съюз дело № С-395/2022 г. В този смисъл е и определение от 26.01.2023 г., постановено по адм. дело № 5049/2022 г. по описа на Върховния административен съд, постановено по аналогичен правен спор между същите страни. Предвид изложеното и на основание чл. 229, ал. 1, т. 4 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 56-ти състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОТМЕНЯ протоколно определение от 13.12.2023 г., с което е даден ход на делото по същество.

ВЪЗОБНОВАВА производството по адм.дело №4788/2023 г. по описа на Административен съд София-град.

СПИРА производството по адм. дело № 4788//2023 г. по описа на Административен съд София-град до приключване на производството по дело № С-395/2022 г. на Съда на Европейския съюз.

Определението може да се обжалва с частна жалба пред Върховния административен съд в седемдневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: